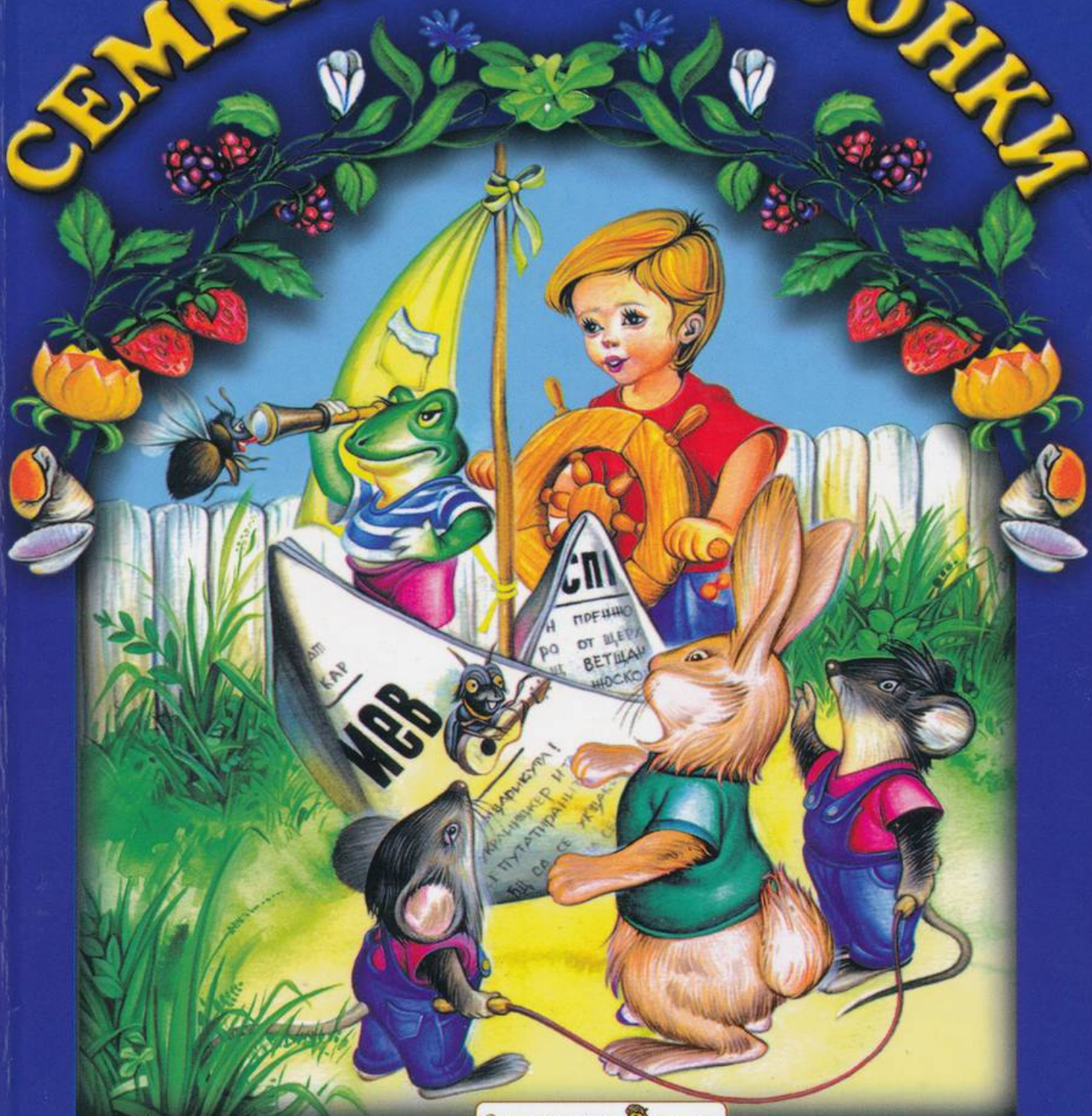

КНИГА ЗА ВСЕКИ ДОМ

В джобчето ми дрънкам

СЕМКИ И БОНБОНКИ

Златното име

В ДЖОБЧЕТО МИ ДРЪНКАТ СЕМКИ И БОНБОНКИ СТИХОВЕ ЗА ДЕЦА

chitanka.info

ЖАРКО ЛЯТО

ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА

ЛЯТО

*Няма облаче в небето,
ясно, топло лято.
Нивите узрели светят,
сякаш чисто злато.*

*И сред тях жътварки жънат,
с кърпи забрадени,
в житото до пояс тънат,
весели, засмени.*

*Цял ден жънат те и пеят
песни на припявки,
класовете се люлеят
в техните задявки.*

*А отгоре във небето
леко се издига
и трепти, трепти с крилете
малка чучулига.*

ЕЛИН ПЕЛИН ПРЕД ДЪЖДА

*Съхне земята
корава, прашна,
жега я мъчи
дълга и страшна.*

*Но чу се тъмен
там, зад балкана —
над него облак
тъмен застана.*

*Облакът тъмен
от жал не чака —
земя прегърна,
тихо заплака.*

ГАЛИНА ЗЛАТИНА ЛЯТНА БУРЯ

*Бурята насред гората,
спря, приседна на тревата
и започна да пресмята:*

*„Днес обрулих оня орех,
куп пране в калта съборих
и... какво ли още сторих?*

*Ех, преди по-млада бях
и където се явах,
винаги вселявах страх.*

*С рев върхлитах над селата,
керемидите премятах
и ги чупех на земята.*

*Остарявам ли? Не знам.
Ала вече ме е срам,
че полюшвам се едвам.*

*Че онуй момче в полето
вместо да го бутна — ето —
аз... помилвах му лицето.“*

ГАЛИНА ЗЛАТИНА ДРУГАРИ

*Плиска ме вълна изрива.
Щрака щипки малко раче.
Уж към мен върви, обаче
все на другаде отива.*

*— Спри се, Рачко Кривокрачко,
разкажи ми за морето.
Свършва ли се там, където
се опира до небето?*

*Слънцето ли там се мие?
Тихо казва мойто раче:
— Тайна е това, обаче
ние с теб ще я разкрием!*

*Няма трудности, когато
под петичките ми пари,
с Рачо Крачо сме другари
и е жарко, жарко лято!*

ВЕСКА МЛАДЕНОВА
НЕДОСЕТЛИВИЯТ ВРАБЧО

*Кой гнездото ти ще пази
като скиташ цели дни?
Може някой гост нахален
в него да се настани...
Брей, това не съм се сетил,
плесна Врабчо със крилце.
И гнездото си заключи
бързо със едно перце!*

НАДЯ КАПЕЛКОВА РАКОВИНИ

*Морето по брега
нощеска е играло
и раковини чудни
навред е разпиляло.*

*Ей, тичайте,
че буйното море
отново може
да ги прибере.*

МИРЯНА БАШЕВА

ВСИЧКО ТЕЧЕ

*Тече, всичко тече
времето няма бряг и ни влече.
Няма как.
И тъй — всяко момче
всъщност е бъдещ мъж, поет
или моряк.*

*Всеки малък мъж мечтае
миг поне да е силен и сам.
А моретата не са до колене —
дори на голям.*

*Растем и пак ще растем,
но заедно с теб!
Приятел с теб съм днес
и утре, и до край!
Въпрос на мъжка чест,
не на игра.*

*Тече, всичко тече
времето няма бряг и ни влече.
Няма как.
И тъй — всяко момче
всъщност е бъдещ мъж, поет
или моряк.*

*А морякът иска да е
капитан, смел капитан.
Капитанът иска да е
Магелан. Поне Магелан!*

*Растем и пак ще растем,
но заедно с теб!
Приятел с теб съм днес
и утре, и до край!
Въпрос на мъжка чест,
не на игра.*

АНГЕЛИНА ЖЕКОВА ВРАБЧО НА МОРЕ

*Лято е и слънце пàри
покриви и тротоари.
Затова реши врабчето
да замине на морето.*

*Ала точно пред хотела
спря го някаква табела
с надпис — целия в червено:
„За врабчета — забранено!“*

*Бавно вдигна си багажа
и запъти се към плажа...
Леко гали го зефира,
Врабчо уморено спира
до смокиня, клони свела...
— Боже, ето ми хотела!*

КИНКА КОНСТАНТИНОВА ЛЯТОТО РИСУВА

*Видях и ще разкажа
как лятото рисуваше на плажа.*

*Погалени от синята му четка,
изплитаха вълните синя плетка.*

*Но пяната и корабите цели
оставаха си бели.*

*По небесата четката премина,
но вече беше бледосиня.*

*Чадърите на плажа не забрави —
нашари ги червени, резедави.*

*И пясъците щедро и богато
намаза със боя от чисто злато.*

*А мене щом видя, за да съм здрава,
направи ме кафява.*

ГЕОРГИ АВГАРСКИ ДЕЦА

*От зори до късна вечер
детски смях навред звъни.
Тук при нас и там, далече,
зад гори и планини.*

*Колко много, колко много
са децата по света —
като ясните звездици,
заблещукали в нощта,
като птиченцата горски,
като полските цветя.*

*Те по цвят не си
приличат,
ни по дрешките дори,
но смеха щастлив обичат
и задружните игри.*

*Те за мир жадуват вечен,
да растат във светлини —
тук при нас и там, далече
зад гори и планини.*

ИВАН ЦАНЕВ МАЛКОТО ЩУРЧЕ

*Големите щурци не спират
от сутринта до вечерта.
И нощем без почивка свирят
в житата, в угарта.*

*И малкото щурче не млъква
по цели дни: скрибук-скрибук.
Ала започне ли да мръква,
спотайва се без звук.*

*От тъмнината ли се плаши?
Замира под едно листо —
че мрака е голям и страшен,
а още мъничко е то.*

*Нощя до майчиното рамо
се гуши като теб, дете.
И ще го чуваш денем само,
докато порасте.*

ИВАН ВАЗОВ ПЕСЕНТА НА СИНЧЕЦА

*Малко цвете съм в полето,
аз съм синия синчец,
любя въздуха, небето,
кича полския венец.*

*Кат небето се синя,
ако ситно и да съм,
с мойта хубост хубавя
всяка нива, слог и хълм.*

*Аз съм синчец, аз съм радост,
бодил по мен не расте,
аз съм просто, като радост.
Аз съм мило, кат дете.*

*Бог самичък ме посея
и поля ме да раста,
на свобода аз живея,
на простора си цъфтя.*

*Малко цвете съм в полето,
аз съм синия синчец,
любя въздуха, небето,
кича полския венец.*

1882, Хисар

ЙОРДАН РУСКОВ ШАПКА

*Пухкава шапка глухарчето има,
ала допуска все същата грешка —
сложи я лете — ветрец му я взима
и е без шапка през зимата тежка...*

НИКОЛАЙ СОКОЛОВ ЩУРЕЦЪТ

*Вали, вали дъждецът
от облачната вис.
Замлъкнал е щурецът
на сушинка под лист.*

*Под своя покрив слуша,
как бавно вѣн вали.
И как след дълга суша
земята шумоли.*

*Той ще превърне в песен
отпосле всеки звук.
Затуй мълчи унесен
зеленият му лък.*

РАЙНА АХЧИЙСКА ЖЕТВА

*Спря се мравка работлива
край голяма житна нива.
От върха на синьо цвете
заоглежда класовете,
па засенчи си челото
и подвижна към селото:*

*— Хей, жетвари гласовити,
чакат ниви родовити
едро жито да сберете,
че узряха класовете!
Та и аз край вас да сваря
да внесе зрънца в хамбара!*

КИРИЛ ХРИСТОВ

ОБЛАК

Облаче крилато
по небе лети,
бисерно, пернато
облаче блести.

А горите жадни
с трепет го следят —
няма ли да падне
дъжд и тоя път?

Гледай! Изгоряха
билки и цветя,
ручеи запряха,
славей отлетя...

Спира се тогава
облака и в миг
той се отзовава
на сърдитий вик —

гръм земя затресе,
мръкна изведнъж,
облак се надвеси,
рукна порой-дъжд.

И из планината
бликват пак води —
и във миг гората
пак се подмлади.

ГАЛИНА ЗЛАТИНА ЗАБРАВАНА

*Слънцето гори земята,
сипе жар върху полята
и на сянка в туй мъртвило
всичко живо се е скрило.*

*— Бабо Мецо, съблечи се.
Във водата разхлади се.
А когато пак задуха,
ще си облечеш кожуха.*

*Баба Меца отговаря:
— Аз съм стара, много стара.
Недовиждам със очите.
Късогледни са горките.*

*Някъде ще го оставя,
после де е, ще забравя
и като не го намеря,
в студовете ще треперя.*

*Тъй че ще си ходя с него,
даже да е страшна жегга.*

БОГОМИЛ ГУДЕВ

МОЕ ДЕТСТВО

*Детство мое, реално и вълшебно,
детство мое, така си ми потребно!
Все се мъча света да обърна,
яхнал пръчка, при теб да се върна.*

*Пак в юмручето ръждив петак да скрия,
пак със кучето да вдигна олелия,
пак с пипер да поръся филия
от хляба чер.*

*Детство мое, на ръст еднотажно,
детство мое, за мен така е важно
щом студено ми стане — да мога
да си взема от детския огън.*

*Все се мъча света да обърна,
яхнал пръчка, при теб да се върна.
Всеки ден по една дяволия
да е от мен!*

ГАЛИНА ЗЛАТИНА ЛАСКА

*Локвата дали хитрува?
На ленива се преструва,
а тъй бързо отпътува!*

*Вчера спеше в тази яма,
беше толкова голяма,
а пък вижте, днес я няма.*

*Слънцето с усмивка ясна
каза ѝ, че е прекрасна
и без нея ще угасне*

*и забрави за шегата.
А от ласката му сгрята,
тя политна над земята.*

*Изведнъж — каква промяна!
Облаче прекрасно стана
със дантелена премяна.*

КРУМ ПЕНЕВ

КОКОШИТЕ ПАТЕНЦА

*Нашата кокошка
патенца измъти.
Към реката вчера
с тях се тя запъти.
Клоп-клоп-клоп...*

*Всички във водата
скочиха тогава,
а пък тя, горката,
мисли, че се давят.
Кът-кът-кът...*

*Тя навън ги мами
и от страх примира,
а пък те се гуркат
весело във вира.
Па-па-па...*

ВЕСА ПАСПАЛIEEBA HA ДOБЪP ПЪT

*Ha дoбър път, на дoбър път,
прекрасно, топло лято!
След някой ден ще отлетят
певците ни крилати!*

*От нивите поява лъх
на близка, близка есен,
шурците си поемат дъх —
не пеят звучна песен.*

*В ливадите кърпикожух
ще цъфне скоро вече.
О, как е глух, о, как е глух
Балканът всяка вечер!*

*Ha дoбър път, на дoбър път,
прекрасно, топло лято!
След някой ден ще се сберат
в училище децата!*

ПРИКЛЮЧЕНИЯ В ГОРАТА

РАДОЙ КИРОВ ДОКТОР ЛИСА

Най-хитрата
от хитрите лисици
в гората на една табела писа:
**„Преглеждам и лекувам
болни птици! —
Доктор Лиса“.**
А тука бяха болни
не един и двама.
И почна Лиса работа голяма.

Прегледа в своя кабинет
подред:
едно врабче
със счупено крилце,
един сокол
със страшен главобол,
една нещастна врана
със незарасла рана
и най-накрая десетина
синигерчета болни от ангина.

Тъй нещо излекува ги Лисана,
че болката веднага им премина...
А в кабинета ѝ от тях остана
куп пъстра перушина.

Ала когато докторицата умела
реши да излекува и орела,
към този куп от пъстър пух
прибавен бе и нейният кожух.

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ МЕЦАНИНАТА ПРЕМЯНА

Повея ветрец от чука,
довея листец от бука.
Намери си го Мецана,
проводи бързо покана
до трима тънки шивачи —
черни бръмбари, рогачи.

Дойдоха те при Мецана —
да ѝ ушият премяна.
Седнаха турски на сянка
под една гранка от джанка,
три дена пяха и шиха —
премяната ѝ ушиха.

Пуста премяна зелена —
нещо бе лошо скроена.
Кога я Меца надяна —
много ѝ дълъг сукмана:
през три се дола простира,
всичкия репей събира.

ЛЕДА МИЛЕВА ЗАЙЧЕНЦЕТО БЯЛО

Зайченцето бяло
цял ден си играло
в близката горичка
със една сърничка.

Вече се стъмнило,
слънцето се скрило,
зайчето разбрало,
че е закъсняло.

Хукнало да бяга,
както му приляга,
но във тъмнината
сбъркало следата.

Седнало да плаче
малкото юначе.
На кого да каже
път да му покаже?

Спряла под елхата
с лампичка в ръката
малката светулка,
на щуреца булка.

Зайчето видяла,
пътя му огряла.
Отишло при Зайка —
милата си майка.

НИКОЛАЙ РАКИТИН

ДЪБ

Цъфнала поляна,
стар сред нея дъб —
не с една е рана,
не с една е скръб.

Със другари расъл
някога в тоз край,
от смърт не се плашел
и сега нехай.

Сам се бори с бури;
пролет щом изгрей,
врѣх побил в лазури,
горд се зеленей.

Радва се на всичко
и разгрѣща пак
зарад всяка птичка
своя гѣст шумак.

ОРЛИН ОРЛИНОВ СИНЕОКА ТЕМЕНУЖКЕ

*Синеока теменужке,
теменужке, мила дружке,
мъничка си и не знаеш
колко хубаво ухаеш!*

*Теменужке, радвай всички —
и деца и пойни птички!
С теб полето хубавее,
с теб и слънчо весел грее.*

*Теменужке подранила,
не сърди се, дружке мила.
С обич нежна и голяма
теб ще дам в букет на мама.*

МАРКО ГАНЧЕВ

ПРИПОЗНАЛА СЕ МЕЦАНА

Носеше в ръка Илия
с мед намазана филия,
а под мишницата сгушено
мечето си плюшено.
Но след малко, чука-пука,
някой тежко зацапука:
мечка стара и кафява
от гората се задава.
На полянката се спира,
дълго в мечето се взира.

— Ей, момче — на Илко рече, —
що си взело мойто мече?

— **Бабо Мецо, не видя ли,
то е мече от парцали?**

— Я недей се подиграва:
има козина кафява!

— **Има, Мецо, но на уж:
космите му са от плюш!**

— Баба Меца не греши:
има същите уши.

Пускай го, че вече тръпна
за урок да му ги дръпна.

— **Бабо Мецо, и ушите
от парцали са ушити.**

— Я, лъжецо, замълчи:
има същите очи!

— **Гледай ти какво било:
ами те са от стъкло.**

Пак не вярва пуста Меца.

— Я подай му от медаца!
Илко от меда му дава,
мечето дори не шава.
Чак тогава, чак тогава
Баба Меца си признава:
— Вече вярвам ти, човече,
туй не е същинско мече,
щом в меда не пъха лапа
лакомо да се налапа...

МЛАДЕН ИСАЕВ ЛАКОМАТА ЛИСИЦА

*Преди да паднат тъмите,
остави Лиса горите
и край селото докопа
на баба Вела петела,
а после хукна надолу
в полето пусто и голо.*

*Но над реката дълбока,
петнайсет крачки широка,
застана наша Лисана
и се огледа засмяна:*

*отдолу друга лисица
я гледа с хитра душица
и с шарен петел в устата —
ех, че вечеря богата!*

*Нали си беше стръвница,
с лакома, дива душица,
отвори Лиса устата
и бухна цяла в реката.*

*Ех, мале, майко юнашка —
крила и вита опашка
разпери петльо широко
и литна горе високо.*

*Над брега Лиса излезе,
от глад езика изплезе:
„Била ми празна главата
да гоня сянка в реката!“*

ДОРА ГАБЕ ЕКСКУРЗИЯ

*Дайте ми чорапи,
дайте ми обуца —
колко е добричка
мама, че ме пуца!*

*Палтото на рамо,
хляба във торбичка —
оле, тази мама
колко е добричка!*

*Шаро, ти се връщай,
дириш си белята,
само хора ходят
горе в планината!*

*Оле, закъснявам,
тръгнали са всички!
Сбогом, татко, мамо,
много сте добрички!*

АНГЕЛИНА ЖЕКОВА

ЛЕК ЗА ЛИСА

*Разболя се Лиса.
Легна и застена:
— Боже, как ме втриса!
Как съм изпотена!
Мамини лисичета,
за лекарство тичайте!*

*— Накъде, дечица? —
спря ги така Сврака.
— Мамичка Лисица
за лекарство чака.
— В работи такива
Меца най я бива.*

*Хукнаха при Меца.
— Лек за мама дай ни!
— Питайте Врабеца!
Цярове потайни
знае от човека,
влизал е в аптека...*

*— Врабчо, помогни ни!
Болничка е мама!
— Боровинки сини
наберете двама.
Болното ви майче
нека пие чайче!*

*Кума Лиса два дни
беше на диета.
Днес в дъбрави хладни*

*пак с децата шета.
Праца по ветреца
поздрав за Врабеца.*

ЦОНЮ КАЛЧЕВ БАБА МЕЦА

*Цяло лято тя се скита
мълчалива и сърдита.
Тук тревича ще отщипне,
там добиче пък ще пипне.*

*Ех, пък нейде щом подуши
из гората меки круши,
към дървото ще се спусне
и самичка ще си друсне.*

*Люшне клонче, плод се рони,
крушка капне, тя я лапне.
А съзре ли Баба Меца
на пчелички рой медеца —*

*ще награби сладки пити
в кухнята що са скрити...
Тъй си ходи баба Меца,
дор се видят със ловеца.*

КИРИЛ НАЗЪРОВ СВЕТОФАРИ

*За закуска отзарана
към зелената поляна
костенурката пристига:
светофарите поглежда.*

*Жълтата иглика мига:
да внимава ѝ нарежда.
Костенурката внимава:
намалява, не минава.*

*Пламва аленият мак:
да се спре ѝ дава знак.
Тя сигнала е разбрала:
пред полянката е спряла.*

*Блесва малка детелина:
костенурката премина.
Към полянката се спусна:
хрусна си тревица вкусна.*

МИГЛЕНА ЗЛАТАРЕВА СЛУЧКА В ГОРАТА

*Малко пухкаво кълбо
спи в хралупа на дърво.
Тайничко си хапва нощем
и не кани вкъщи гости.*

*Катеричка рунтавелка
във гората прави сделка:
стари лешници продава,
пресни хрупна до забрава.*

*Задави се от лешник стар
малкият бодлив гъбар.
Всички много го обичат
и на помощ се притичат.*

*Мечо взе дори тояга
Рунтавелка да налага.
И наказаха я тежко
за злото, сторено на Ежко.*

*Цял месец в гъстата гора
никой с нея не игра!*

ЙОРДАН СТУБЕЛ КОСТЕНУРКА И БУБОЛЕЧКА

*Тръгнала самичка
през гора-горичка,
ходи и се щурка
баба Костенурка.*

*На върбова клечка
стрина Буболечка
отвисоко гледа
като дълга Неда.
Отвисоко пита,
във шумака скрита.
Шума зеленее,
Буболечка пее:*

*„Баба Костенурка
ходи и се щурка
през гора-горица,
да пасе тревница
по гори, ливади,
за мушици млади.“*

**— Буболечке драга,
много ти приляга!...
Като остарееш,
няма да се смееш.**

*Само туй ѝ рече,
рече отдалече
и се пак защурка
баба Костенурка.
във гора-горица,*

да насе тревица...

РАДОЙ КИРОВ БАБИНА ИГРА

*Свойте баби веднъж децата
завели в гората.*

*Там децата бързо заспали,
а бабите си играли:*

*По поляна зелена
скача баба Елена.*

*Баба Дона в тревата
през глава се премята.*

*А пък баба Тодора,
се катери на бора.*

*На ухото с иглика,
баба Мика им вика:*

*— Ха, елате сегичка
да играем на жмичка!*

ИВАН ВАСИЛЕВ
МЕЧКА

*Тича из гората
рошавата мечка.
— Де е, мили братя,
горската аптечка.
Ходих на пчелина —
мед ми се полага.
Пуста Баба Гина
срещна ме с тояга.
Бръмнаха пчелите —
станах на решето;
грабнах две-три пити,
но ме погна псето...
Май ще ослепея —
нещо ми се пречка.
Олеле, къде е
бялата пътечка,
олеле, къде е
горската аптечка.*

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ ДЯДО БУХАЛ

*Дядо Бухал снощи жито грухал,
та се свили вратните му жили
и сегичка го боли главичка,
има хрема, свива го корема,
но най-страда, дето го пробада
два-три пръста отстрани на кръста.*

*Баба Бухла ще натопли тухла —
да му пари кокалите стари.*

ЦВЕТАН АНГЕЛОВ
В ЛЕЩАКА

*Катерички, без да спират,
едри лешници събират.
А за нас оставят ситните.
У, какви са ненаситни те!*

ПЕТКО КОЛЕВ

БРОИЛКА

Едно зайче играе в гората.
Две мишлета му гледат играта.
Три врабчета по клоните пеят.
Четири бистри потока сребреят.
Пет лисици от извора лочат.
Шест глигана зъбите си точат.
Седем мечки на връв гъби нижат.
Осем вълка си раните ближат.
Девет коса със тях се задяват.

Десет страшни ловци се задават.

Девет коса тревога надават.
Осем вълка забравят си раните.
Седем мечки търчат през поляните.
Шест глигана побягват от пушките.
Пет лисици попадат на мушките.
Четири потока ги влачат ранени.
Три врабчета мълчат спотаени.
Две мишлета цвъртят: — Ах! Ах!...
Едно зайче умира от страх...

ОТ ТЕБ КАКВО ЩЕ СТАНЕ, МЪРЗЕЛАНЕ

СТОЯН МИХАЙЛОВСКИ СЕКИРА И ТЪРНОКОП

Един ръждясал търнокоп, не знам къде забравен,
попитал лъскава една секира: „Що блести
всегда лицето ти?

И аз съм от желязо уж направен,
защо не съм кат тебе гладък, чист,
лъчист?

Отгде изхожда между нас
подобна разлика?...“ Секирата тогаз
отвърнала: „Аз всеки ден отивам на гората,
сека дърва... Лъскавината
в труда намярвам аз,
в труда стои, другарю мой, хубавината...”

МИНКО НЕВОЛИН
КУКУВИЧКА

— Кукувичке, птичко,
що си тѣй самичка?
— Аз горка горкица,
нямам си дечица:
снесох си яйцата
скришом по гнездата,
в чуждите хралупи
друга да ги люпи.
Своите ме съдят,
чуждите ме пѣдят.

АЛЕКСАНДЪР БОЖИНОВ

ЩУРЕЦ И МРАВКА

— Бабо Мравке, где така?
— Тичам Щурчо за храна.
А ти къде със таз гъдулка?
— Днес Калинката е булка,
та съм канен на свирня.
— **А когато сняг забръска,**
що ще правиш ти зимъска?
— Ще поискам срам не срам,
аз от твойто житце сбрано.
— **Аз пък няма да ти дам,**
гиди дърти мързелан!

БАНЧО БАНОВ РАБОТНИЯТ КОС

Повикаха веднъж и Коса
да реже лозе.
„Хайде с нас!“
**„Не мога днеска! Сламки нося,
гнездо строя — зает съм аз!“**
Щом ред дойде да се копае:
„Ела!“ — повикаха го пак.
**„Не мога... Тю, да се не знае!
Яйца ще снасям, няма как!“**
„Бре, Косе! — викнаха от пътя —
Ще прашим! Да не губим ден!“
**„Ох, нямам време!
Днеска мътя,
да иде други вместо мен!“**
„Ела да връзваш!“
**„Пилци храня,
ще дойда следващия път!“**
„Ей, ще плевим...“
**„Днес гости каня —
децата взеха да хвърчат!“**

Щом гроздето узря добре,
повикаха го да бере...
**„Веднага! Тук съм!
Тръгвам, братя!
Ей на — забирам и децата.“**

ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВ
МАЛЪК ПЕНЧО

Пенчо бре, учи!
Пенчо си мълчи.
Пенчо бре, чети!
Муси се, сумти.

Пенчо бре, чети!
Пенчо не чете.
Пенчо, работи!
Пенчо пак не ще...

Пенча го мързи,
гледа да лежи —
ходи, та се май,
дири да играй.

Време се мина,
Пенчо порасна,
иска да яде —
няма откъде.

РАДОЙ КИРОВ

КАКВО СИ ПРЕДСТАВЯШЕ РАДКА

*Радка вика:
— Отде се е взело
всичко това, което ядем?*

*Казват ѝ: — Дошло е от село!
Това трябва да ти е ясно съвсем!*

*И ето как Радка си представя това:
една нива засяват със баклава,
друга с бонбони, трета с халва,
в четвърта е гъсто, гъсто засят
най-различни видове шоколад,
в пета засаждат бурканчета мед,
в шеста фунийки със сладолед,
засаждат банички, бисквити, локум —
не се иска за това никакъв ум...
На другата пролет — иди и бери,
яж и продавай срещу пари!*

*Ала Радкината майка добра
какво мисли Радка разбра
и рече ѝ: — Радке, щом порастеш
и отидеш бригадирка на село,
ще разбереш туй, дето ядеш,
как при теб е дошло
и отде се е взело!*

МИХАИЛ ЛЪКАТНИК КОТАРАНА МЪРМОРАНА

*Котарана мърморана
легнала ми на юргана.
Как до мене е заспала,
ни съм чула, ни видяла.*

*Тъй е кротка тъй е мила!
Да я пъдя нямам сила.*

*Тихичко до мен лежи.
Да лежи! Не ми тежи!
Баба мляко ѝ е дала,
та добре се е наяла.
А кога се наяде,
ляга, мърка и преде...*

*— Котаранке, мърморанке!
Котаранке, мързеланке!*

*Ето вече сто недели
без вретено, без къдели
преде, преде, преде, преде,
а пък нищо не изпреде!*

ЛЕДА МИЛЕВА БОДЛИВКО МЪРЗЕЛИВКО

*Елите слънцето огря
с усмивката си кротка
и Ежско в старата гора
излезе на разходка.*

*Тревица тук, иглика там —
в това приятно време
не иска Ежско да е сам,
другарче ще си вземе!*

*Две катерички — скок-подскок —
съгледа той на клон висок.
— Елате на разходка, мили!
Чудесно слънце свети.
Защо в клонака сте се скрили?*

*— Днес, Ежско, сме заети.
Виж как се работи юнашки —
хралупите метем с опашки!*

*— Метете! — Ежско-Бежско рече. —
Ще ида да повикам Мечо.*

*Но Мечо спал бе цяла зима
и Ежско го завари
да тупа с дрянов клон килима
и козяците стари.*

*По клоните
цвъртяха птички.
За Ежкова беда*

те бяха весели, но всички
строяха си гнезда.

Дори и Заю дългоух
поседнал бе до трънка
да кърпи своя сив кожух
с една иглица тънка.

Погледна Ежко натъжен,
постла си меки листи,
на седна в пролетния ден
бодлите си да чисти...

НИКОЛАЙ СОКОЛОВ

АХ ТИ, КОСЕ!

*Що се криеш, Косе Босе,
под лозичката бухлата
и поглеждаш към зърната?*

*Сигурно си много гладен,
вятър есенен и хладен
облаче-мъглици носи.*

*Бързай, Косе, че лозаря
стяга бѣчвата от вчера,
готви се за гроздобера!*

*Зърне ли те — ще се кара,
че за слънчевото злато
той се грижи цяло лято.*

*Косе, а пък ти се скита,
с челядта си гласовита
из прохладната горица.*

*А сега шумиш в лозята
и се сърдиш, че децата
викат ти крадлива птица!*

РАДОЙ КИРОВ МОМЧЕ И ПЧЕЛА

— Я ме чуй, пчелице лекокрила,
ще ти дам един добър съвет:
не мъчи се, не отивай, мила,
да събираш днес прашец и мед.
Цял ден ще летиш за два-три грама,
а у нас един буркан голям
с мед е пълен, ще попитам мама
и от него малко ще ти дам.

— Ех, момченце, ти си ми добричко,
ала аз те моля, разбери:
ако си почиваме, душичко,
всеки ден със моите сестри,
ако от поляна на поляна
не обходим всеки цвят подред,
скоро ти, юнак, у вас в буркана
няма да намериш капка мед.

РАДОЙ КИРОВ ЗДРАВКА И УМНАТА МРАВКА

Гледа Здравка
малка мравка,
без да спира,
се провира
между корени на трънка,
между сламки, клечки тънки
и с крачетата си боси
едро жито зърно носи.
— Спри, почивай — вика Здравка
на измъчената мравка, —
аз зърното начаса
в твоя дом ще отнеса.

Мравката глава обръща
и на Здравка тъй отвръща:
— Аз благодаря ти, мила,
ала още имам сила.
Житно зърно щом сама
занеса си у дома,
вярвай ми,
не знам защо,
но по-сладко ми е то.

НЕКА ДА ПОМАГАМ

ИВАН ВАЗОВ ДА РАБОТИМ!

*При надеждите, що нас окрилят,
при теглата от погрома лют,
при бедите, дето се засият —
да засилим устрема към труд.*

*Да работим! Да работим смело:
с мускули, с нерви, със ръце и с ум!
Нек се чуи у нази живо дело:
бодрящия на работата шум.*

*Да работим! Тази славна дума
нека екне кат камбанен звън,
нека стряска къщата и друма,
нека сепне спящия тежък сън.*

*Да работим! Нека дигнем знаме
с тая дума и вървим напред...
Труд! Спасеньето от робство там е,
идеал е той на новия свет.*

*Да работим! Имаме широки
поприща за славен, спорен труд,
бедност няма в него — срам жестоки.
Няма стид под неговия скют.*

*Да работим! На бащите наши
добродетелта да продължим,
техния пот почтен да ни не плаши —
всичко ний на тоя пот дължим.*

Да работим! Мързелът е страшен,

*мръсен блуд с живота и с умът,
мързелът е враг, другар всегашен
на теглата, брат е на срамът.*

*Да работим! Няма тук оръжъе
по-велико, силно от труда,
само то е вярно и не лъже
и победоносно е всегда.*

*Да работим! Бедствията бягат
при труда и прав е наший друм,
хленч, сълзи в дни тежки не помагат,
а десници здрави с бодър ум.*

*Да работим дружно и съгласно,
ден изгубен е изгубен век,
на живота ни в морето бясно
труд е наший Ноевий ковчег!*

ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВ
БАСНЯ (ОРЕЛ И РАК И ЩУКА...)

Орел и рак и щука,
не зная по каква сполука,
такваз им работа дошла
да теглят наедно кола.
И ето те са впрягат,
напъват са, напругат,
ей тъй, че ще са пукнат чак,
а пустите кола не мръдват пак.
Те можаха покара
най-лесничко товара,
но на, орелът кат крилат
все теглял нависоко,
кир Рачо — теглял нанаяд,
а щуката — в дълбоко.
Кой крив, кой прав — не знам,
Товарът и до нине там.
Несговорна дружина — не могат си почина.

ЦОНЮ КАЛЧЕВ ПО ЖЪТВА

*Сладкопойна чучулига
над полето се издига
и с разперени крилца
литна долу над селца.*

*До градинки се снишава,
над къщата приближава,
над орачи с ясен глас
дума, миличка, тогаз:*

*— Хей орачи работливи,
погледнете ваште ниви,
клас навел е стъбълца,
пълен с хубави зрънца.*

*И не стойте, сиромаси,
ни минута у дома си,
а далеч от всяка скръб,
лъскав наострете сърп,*

*та нивята пожънете,
златно зрънце приберете —
ни един не знай от вас,
що го чака тук до час.*

ГАЛИНА ЗЛАТИНА РОЖДЕН ДЕН

*Днес Слънчо пръв ми каза „Добър ден“
и Вятърко косичката ми среса,
защото днес е моят ден рожден
и трябва да съм радостен и весел.*

*От работата дайте и на мен!
Аз трябва да помагам с две ръчици,
защото днес е моят ден рожден
и вече съм пораснал като всички.*

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ МОМЧЕ И ПЧЕЛА

— Чук-чук! Де ли се е скрила?

Хей, пчелице лекокрила!

— Кой на портичката чука?

Махай се, момче, оттука!

— Моля те, недей ме връща!

Дай да видя твойта къща!

— Надникни, момченце мило,
но помни че имам жилище!

— Хей, пчелице тъмноглава,
кой ти тия питки дава?

— Меся си ги аз самата
от прашеца на цветята.

— Ой, пчелице с дрешки златни,
кой ти тоя мед изпрати?

— Мойта майчица, момченце,
ме събужда със звънченце.

Аз се вдигам начаса,
на измиване с роса,
грабна в миг паничка злата,
литна с песен над полята.
От горичка на горичка,
от градинка на градинка,
от цветенце по прашенце,
от лехичка по паничка,
от полянка по гаванка —
тъй минавам си навред
сбирам си прашец и мед.

ДОРА ГАБЕ
ДНЕС Е МОЯТ ДЕН РОЖДЕН

*Мамо, татко,
добър ден!
Днес е моят ден рожден.*

*Три годинки — три свещички
греят в моите очички.
Аз ги духнах изведнъж.
Мамо, татко — изведнъж!*

АТАНАС ДУШКОВ
КАТЕРИЧКА

*Катеричка рунтавелка
със опашчица-къделка,
цял ден тича и не спира,
цял ден лешници събира,
че когато дойде зима,
тя храница да си има.*

РАДОЙ КИРОВ РЪКАВЧЕТО НА МРАВЧЕТО

*По мравешката пътечка,
както си ходеше мравчето,
се закачи на една клечка
и си скъса ръкавчето.*

*Ходи мравчето и се оглежда.
Що да стори с тая скъсана ризка?
От кукувичата презда
отива конци да поиска.*

*После взема от младата трънка
игличка тънка
и тъй умело си зашива ръкава,
че той пак новичък става.*

ДИМИТЪР СПАСОВ МРАВКА РАБОТЛИВА

*Ех, че слънце, брей, че слънце —
цял ден грее и не спира.
Мравка носи житно зрънце
и в хамбарче го прибира.*

*Знае Мравка, че когато
тук заглъхнат поля китни,
ще отмине топло лято,
дъждец кротко ще заситни.*

*Знае Мравка, че в хамбарче
сбрано житце ще си има.
Тя не сеща страх, макар че
вън ще дойде люта зима.*

ЧИЧО СТОЯН МАЙЧИНА ОТМЯНА

От училище щом дойде
бебчето ще бави,
че да може нещо друго
майка ѝ да прави.
Ако ли е то заспало,
в кухнята помага,
а пък някога самичка
трапезата слага.
И това тя всичко върши
весела, засмяна,
та ѝ всички викат вкъщи —
майчина отмяна.

ВЕСА ПАСПАЛІЕВА РЪКАВИЧКИ

*Седнала на прага мъничката Гичка
колко и приляга — плете ръкавичка!*

*Бримчица уплита, после две разплита —
дяволската плетка все излиза редка!*

*Скоро сняг ще падне, трябват ръкавички!
Пипайте по-бърже, палави ръчички!*

ВЕСА ПАСПАЛІЕВА НІЕ ПОМАГАМЕ НА МАМА

*Радостта ни е голяма!
Ний помагаме на мама!
Аз поличките изтривам,
кака чашките измива...*

*Храним сивото козленце
с пресни букови листенца,
а и кравичката наша
водим честичко на паша!*

*Радостта ни е голяма!
Ний помагаме на мама!
Тя от двечките се хвали
и по бузките ни гали!*

НИКОЛА ВАПЦАРОВ МАШИНИСТ

— Татко, ти работиш много,
уморен си, татко,
почини си, каза Гого,
аз ще карам влака.

Най-напред ще си намажеш
с сажди двете бузи,
а след туй ще сложиш важен
синята ти блуза.

Видят ли ме там на влака,
още отдалече
да си кажат: „Този юнак е
машинист изпечен!“

Мислиш, че не зная, татко,
влака как се кара?
Нека дойде чичов Владко
да смени огняра,

нека грабне във ръцете
здравата лопата
и погледай как ще цени
влака през полята!

Гара стигнем ли — спирачка
удари веднага,
да не може нито крачка
влака да избяга...

Гледа уж бащата строго,

*но му става ясно.
машинист ще стане Гого,
нека да порасне!*

АНГЕЛИНА ЖЕКОВА ЗАКУСКА ЗА ТАТКО

*Стана рано Бояна,
хвана здраво тигана.
Щом е мама заета,
тя самичка ще шета.
Палачинки със сладко
ще приготви за татко.*

*Първата е навита,
трябва да се опита.
Втората е готова,
но е малко сурова.
Няма да се излага —
ще я лапне веднага.
Трета няма, защото...
вече свърши тестото.*

*А за татко остана
пак кафе със сметана.*

НИКОЛАЙ СОКОЛОВ

КЪЛВАЧ

— Хей, Кълвачо,
стига, спри,
ти не се ли умори?
Върху тази яка бука
с остър клюн се трудно чука!

— Ти ме разбери, дете,
къщичката с труд расте!
Трябва в тази бука здрава
къщичка да си направя!

РАДОЙ КИРОВ УМНИТЕ БУБОЛЕЧКИ

*Три дена две буболечки
сбирали сламки и клечки.
Бързо под старата шипка
си построили колибка.
Колибка с малко прозорче,
с яка ограда и дворче.
С вратичка — да се заключва,
та вече да не се случва
закуска от буболечки
да имат двете юрдечки.*

ВЕСА ПАСПАЛІЕЕВА РАБОТНО МОМИЧЕ

*Сутрин ставам рано
заедно със мама,
в къщи ѝ помагам,
масичката слагам!*

*Дворчето поливам,
бея и картофки,
радостно подскачам
с новите пантофки!*

*Чашките измивам
с малките ръчички
и от прах изтривам
всичките полички...*

*После се залавям
да чета саминка —
буквите познавам,
ако са с картинка!*

АНГЕЛИНА ЖЕКОВА
ГРИЖОВНИК

*Ред
след
ред,
ред след ред
Врабчо сее слънчоглед,
та кога настане зима,
той храница да си има.
И порасна слънчогледа...
Врабчо радостно го гледа.
— Трябва да опитам, джив!
Да не би да е фалшив?!
Но додето го опита,
не остана нито пита...*

ДИМИТЪР СПАСОВ

ДАР ОТ СЪРЦЕ

*Свети кротката светулка.
Трепкат палави звезди.
Щурчо с писана гъдулка
чудна песничка реди.*

*Край притихналата нива
с изкласилите жита
спря се мравка работлива
да послуша песента.*

*— Щурчо има дар чудесен! —
рече Мравката добра.
И от неговата песен
бодра вкъщи се прибра.*

*Тя от раклата извади
нова ризка от кенар.
И от все сърце я даде
на щурчето гъдулар.*

ЦАНКО ЦЕРКОВСКИ РИБАР

*Татко, татко,
помогни ми —
тънка мрежа
изплети ми!*

*Аз в ръчица
ще я хвана,
всред речица
ще заста на;
сгодно място
ще намеря,
тънка мрежа
ще разперя,*

*дребна риба
ще да хвана,
ще зарадвам
теб и мама.*

СМЕЛОСТЬ И СТРАХ

ЦАНКО ЦЕРКОВСКИ ЗАЙО НА ВОЙНА

*Зайо Байо из друм бяга,
гърло дере, войска бере.*

*Кумчо Вълчо командува,
баба Меца сеир струва.*

*Таралежко байрак вее,
Кума Лиса песни пее.*

*Зайо Байо главатаря,
той на Лиса проговаря:*

*„Мари, Лисо хитроумна,
песнопойко сладкодумна*

*не постъпвай ахмашката,
прибери си опашката.*

*Да не сбира трънаците,
да не плаши юнаците!“*

ЦОНЮ КАЛЧЕВ ЦАРЯТ НА ПЕВЦИТЕ

*Пей ми, славейо чудесни,
пей, да те послушам аз:
любя твоите сладки песни,
любя звънкия ти глас.*

*Колко пъти съм се сгушал
сам из китните гори.
И гласът ти аз съм слушал,
що извиваш от зори!*

*Пей, напей се ти на воля —
ти си на певците цар;
само не плаши се, моля —
аз на птички съм другар!*

ПЕТЯ АЛЕКСАНДРОВА
НАСЪН

*Насън сънувах страшно куче.
Насън му казах: „Марш оттук!
Изчезвай, че ще те науча!“
И го заплаших със юмрук.*

*Но то не си подви опашка,
ами изгледа ме на кръв...
Насън обаче не се плаша:
веднага изсънувах лъв!*

ГЕОРГИ АВГАРСКИ ПРЕДПАЗЛИВОСТ

*Веднъж насън, смутен ужасно,
видя Радойчо куче бясно
и оттогава, като ляга,
до себе си държи тояга.*

АНДРЕЙ ГЕРМАНОВ ЗМЕЙ НА ВРАТАТА

*Вън звънецът звънка
тънко, сякаш пей.*

— Батко, кой ни търси?

— Някакъв си змей.

— Змей? Какъв е?

— Грозен.

И деца краде.

— И защо ни търси?

— Да ни изяде.

— Ти какво му каза?

— Да намине пак.

*— Батко, извинявай,
ама си добряк!*

*Аз на твое място
щях да бъда друг —
щях да му отвърна,
че ни няма тук!*

НИКОЛАЙ СОКОЛОВ

ПАДНА ЛИСТ

*Вятър сух листец отрони,
Зайо изпод храст подгони.
Скочи Зайо в прясна бяла,
рухна прясна като хала.*

*Че повлече из дерето
корени, скали, дървета,
че изпъди из бърлоги
девет мечки — баби строги,
гладни вълци из балкани,
сто орляци — грозни врани.*

*Всички хукнаха надолу
право към полето голо.
Зайо хитро вий мустаци:
— Брей, юнаци над юнаци,
от едно листо примряха,
що ли — ако девет бяха!...*

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ ХРАБРИТЕ ЩУРЦИ

Хвана Меца два щуреца
вдигна лапа — ще ги лапа.
Хвърлиха се два щуреца,
счупиха ѝ два мъдреца,
пипнаха я за мъжеца,
па извикаха ловеца —
да ѝ дере със три ножа
дебелата меча кожа.

Той одра я, не се мая,
па им рече най-накрая:
— Мога ли да ви предложа
и на вас по малко кожа
от любезната госпожа?

— Молим да ни извините! —
му отвърнаха щурците. —
Вий на нея я върнете,
че и трябва зиме, лете.

И послуша ги ловеца,
върна кожата на Меца
и завчас я тя облече.
И закле се, и зарече
да не хапва месо вече,
да се храни със тревица,
да се пои с водица.

НИКОЛАЙ СОКОЛОВ

ЗАЙКО

*Зайко крачи тихо, леко,
гледа близо и далеко.
Всички шумове познава,
от ветреца не се смущава.*

*Ако куче се обади,
дръжте се гори, ливади,
дръжте се поля, оврази,
Зайо Байо ще ви гази!*

МОНИКА СТОЯНОВА
БУХУ-БУХУ

*Във гората тъмна, глуха
бухал буха, бухал буха:
— Буху-буху! Със бухалка
ще опухам всички малки
бухалчета, що не щат
бухти сухи да ядат!*

*Във гората бухал буха.
Бухалчетата го чуха.
Някои със бухта суха
си напълниха търбуха.
Други бързо се обуха
и си на петите плюха.*

НИКОЛАЙ СОКОЛОВ

ГЛАДЕН ВЪЛЧО

*Кумчо Вълчо гладен скита
в късни нощи край кошари.
А с усмивка дяволита
го поглежда бай Захари:*

*— Стига, Вълчо, гладен скита,
влез да хапнеш топла пита
в къщичката на овчаря!
Кумчо Вълчо отговаря:*

*— Страх ме е при теб да вляза!
Лиса снощи ми разказа,
че си купил нова пушка,
гръмне ли — гората люшка.*

НЕДЯЛКО ЙОРДАНОВ

ХЕЙ, ПРИЯТЕЛЮ

*Таз история добра
стана в старата гора.
Имаше едно момче
с много весело гласче.
Пееше то нощ и ден
този тъй познат рефрен:*

*„Хей, приятелю, здравей!
Мойта песничка запей!
Тя е нужна и дори
прави хората добри.“*

*Но веднъж един крадец
хвана малкия певец.
И остави го в нощта
със запушена уста.
Кой ще пее нощ и ден
този тъй познат рефрен?*

*Но крадецът във нощта
чу отново песента,
въпреки че се укри
в най-дълбоките гори.
Спря го и го хвана в плен
този тъй познат рефрен.*

*И се върна тоз крадец
пак при малкия певец.
И засрамен запя на глас,
с него песента тогаз.
Тъй светът бе променен*

от един красив рефрен.

ДОРА ГАБЕ ЗАЙЧЕ

*Зайче дългоушче
с беличко кожухче,
с алени очички
като две карфички,
с пухкави две лапки
като във чорапки,
що толкоз леко–лекичко
и си толкоз меко-мекичко
и таквоз нетърпеливичко,
и таквоз-таквоз
страхливичко!*

АНГЕЛИНА ЖЕКОВА
ЖАБА-КАПИТАНКА

*Риза на райета жабата надяна.
— Слушайте, момчета, аз съм капитана!*

*Тръгваме веднага с ветрове попътни.
Издигнете флага! Сбогом, локви мътни!*

*Щъркелова сянка мина в свода ясен...
Жаба-капитанка в тинята навря се.*

РАДОЙ КИРОВ КАПИТАН РАЧО

*Рече Рачо капитана
да преплува океана
с параход.*

*Тръгна Рачо с триста раци —
триста опитни моряци,
но ги срещна кашалот.*

*Той размаха перка яка,
хвана Рачо за мустака.
— Де така, юнак?*

*Трепна Рачо, страх го хвана,
взе посока капитана
пак към своя бряг.*

*Върнаха се триста раци,
триста раци със мустаци,
Рачо — без мустак!*

ВЕСА ПАСПАЛІЕВА
ДОВОЛЕН

*От днес имам вече нови панталони.
В джобчето ми дрънкат семки и бонбони.*

*Ще запратя всички рокли на тавана,
да не би да хрумне някога на мама*

*пак да ме направи галено момиче —
че де ще се дяна кат ме види чичо?*

*Черньо и Писана гледат от кьошето —
колко е порасло тая ноц момчето!*

*Пуякът на двора веч не ме закача...
Ах тез панталони колко много значат...*

ИВАН КРЪСТЕВ
ХУДОЖНИЧКА

*С триножник, четки и бои
върви в дола, не се бои.
Отбягва храст и пепел Янка —
да не настъпи пепелянка.*

МОНИКА СТОЯНОВА МАЙЧИНА ТРЕВОГА

*Вятърът утихна. Слънчо се усмихна.
Втурна се врабчето, литна към небето
Слънчо да погали.*

*Пригнаха фазани, яребици, врани.
Всеки му се смее — Врабчо ще успее,
само че кога ли?*

*Врабчовата майка само се завайка:
— Чедото ми, боже, ах, от Слънчо може
да ми се подпали!*

ВАСИЛ ИВ. СТОЯНОВ
ЮНАШКИ РЕВ

*Малък съм, но съм юначе:
от петел не се боя,
куче срещна ли, не плача,
пред котана горд стоя.*

*Но когато, майко мила,
мишка видя, презглава
тичам, тичам с всичка сила
и юнашки рев рева.*

ВАСИЛ ЗЛАТАРЕВ ЮНАК ПЕТЛЪО

*Тръгнал Петльо на разходка
сам сред гъстата гора.
Като лодка-платноходка
кокошини той пера.*

*Е-хей... има ли в балкана
друг юнак такъв... голям!
Откъде го чу Лисана?...
Бягай, Петльо — срам
не срам...*

ТЪДЯВА КАКВО ЛИ НЕ СТАВА!

ДИМИТЪР СПАСОВ ГРИЖА

*Ех, каква е мойта така,
все на мен се кара.
Снощи взе, че се разплака —
пипал съм буквара.*

*Аз ще имам като така
нов буквар с картини,
но кажете кой да чака
още две години?*

ВАСИЛ СОТИРОВ ОТМЯНА

*Кака вече е голяма
и е мамина отмяна:
готви, чисти и простира,
ходи за боза и бира,
тича за месо и мляко...*

*Аз ѝ викам:
— Браво, како!*

*И си слагам очилата,
взимам вестник във ръката,
па полягам на дивана,
че съм таткова отмяна.*

ЧИЧО СТОЯН СЪРДИТКО

*Все за нещо ще намери
да се начумери:
ту му млякото горещо,
ту пък друго нещо.*

*И задето Петко в къщи
често тъй се мръщи,
Николинка, Ваньо, Митко
викат му Сърдитко.*

РАДОЙ КИРОВ ГОСТОПРИЕМЕН КОС

Вароса
коса
своя дом,
покани
врани
две от Лом.
Три врабки
с шапки
през мъгли
от Русе
чу се,
че дошли.
От Видин
виден
гост му бе
един младок
мишок
с бомбе.
Дойде в дома му
образцов
и сврака
с влака
от Свищов.
Събра ги косът
във Силистра
гости ги
със водица бистра.

ВАСИЛ ЗЛАТАРЕВ
КАПАН

*Два Чик Чирилика
се хванаха в клетка.
И плачат, и викат:
— Пусни ни, бай Петко!...*

*Бай Петко нехае.
Не иска да знае,
че вместо врабчета
е хванал... момчета.*

РАДОЙ КИРОВ ЗАГУБЕНОТО ЗВЪНЧЕ

*В планината козлето
си загуби звънчето.*

*И наместо щурчето
и майка му Щурка
край шубрака в дерето
да си правят къщурка,
те звънчето видяха
и в звънчето се свряха.*

*Покрай старата трънка
оттогава звънчето
пак започна да звънка
на щурчето с гласчето.*

ВЕСА ПАСПАЛІЕВА ХИТРОТО МИШЛЕНЦЕ

Орехчета скрила
баба във торбата,
но мишле пробило
дупчица в средата.

Джобчето догоре
пълнило мишлето,
хрупкало си сладко,
без да го усетят...

Кога двечки, трички,
кога десетина,
пълната торбичка
стана половина!

Най-подире празна
виснала торбата,
смаяла се баба,
ахнала, горката!

Хитрото мишленце
гледало зад скрина,
смяло се, играло
цялата година...

РАДОЙ КИРОВ
ВАНАТА НА МРАВЧО

*Капна росна капчица
в жълъдова шапчица.
Мравчето я зърнало
и край нея свърнало.
В капката нагазило
и само си казало:
— Свалям си премяната,
ето ми я ваната!*

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ ПРЕМЕНЕНОТО ЩУРЧЕ

*Едно щурченце с тънко вратленце
взело да трие свойто носленце,
взело да плаче, взело да писка,
че няма буйки, че няма ризка.*

*Дочула го е от своята нива
невеста Щурка, майка грижлива,
намерила му цветец от дюля,
направила му бяла кошуля,
откъснала му две теменужки —
направила му сини ботушки.*

ТРАЙКО СИМЕОНОВ

ГАРВАН ГРАЧИ

Гарван грачи на круша:
— Дай ми, бабо, Калуша!

Гарван грачи в поляна:
— Дай ми, бабо, Стояна!

Гарван грачи в горица:
— Дай ми, бабо, Марица!

Гарван грачи на двора:
— Дай ми, бабо, Тодора!

Гарван грачи на каче:
— Дай ми, бабо, колаче!

Гарван грачи на комин:
— Дай ми, бабо, топъл млин!

Гарван грачи на прага:
— На ти, гарго, тояга!

ДОРА ГАБЕ РОСИ, РОСИ...

*Роси, роси росица
да потече водица,
мама да ме мие,
баба да ме трие,
да ми порасте косата
дълга до земята.*

*Вали, вали дъжд,
да поникне ръж,
жито да сбереме,
пита да ядеме,
та да пораста голяма,
колкото е мама!*

ВАСИЛ ЗЛАТАРЕВ
МЕГЛЕНА

*Нашата бяла-червена Меглена
си е още, милата, зелена...
Нищо, че отдавна стана така —
все не си познава двата крака.*

*Малкото ляво краче ще набучи
винаги в дясна пантофка.
Как поне един път не улучи?
А... разбирам.
Трябват тренировки.*

КРЪСТЬО СТАНИШЕВ СТО СТОНОЖКИ

*Сто стоножки в прашен път
уморени крачат,
своите нозе броят,
и броят, и плачат.*

*Сто стоножкини сълзи
блесват като брошки.
Вече ручейче пълзи
подир сто стоножки...*

*Все нозете си броят,
все горчиво плачат.
Докога така сред път
боси ще се влачат?*

*Все не знаят накъде,
мрак над тях се спуща...
Няма кой да им даде
сто по сто обуца!*

ИВАН НИКОЛОВ

ТАЙНА

*Бащите се карат и пият бира.
Вятърът — духа.
Водата — тече.
Пък аз ще ви кажа какво се побира
в десния джоб на едно момче!*

*Три разноцветни копчета.
Три лимонадени топчета.
Дънце от счупена чашка.
Карфица за въдица.
Ластик за прашка.
Олющена снимка на някой играч.
Стотинки за кино.
Билет за мач.
Телени рамки от очила.
Капак на писалка.
Фар от кола.
Парче тебешир.
И шушулка от боб.*

*А всичко останало —
в левия джоб!*

ГАЛИНА ЗЛАТИНА

ДЪЖД

*Ситни капчици звънят
и косичката ми мокрят.
Бързо бягам, но дъждът
ме загражда с бистри локви.*

*Хванали се за ръце,
облачетата лудуват,
сякаш весело хорце
над главата ми танцуват.*

*Между капките безброй
слънцето лъчи провира.
Казва ми:
— Не бягай, стой!
Тоя дъжд внезапно спира.*

*Изведнъж дъждът престана.
И на горската поляна
покрай мен на всяка стъпка
се показва бяла гъбка.*

ЙОРДАН СТУБЕЛ СРЕЩА

Срещнаха се във полето
Зайо-Байо и щурчето.
Спряха до зелена шумка
на почивка, на раздумка.

— Де си ходило, другарче,
мързеливо цигуларче?
— Де не ходих, зайче сиво,
зайче сиво, закачливо.
Бяхме сбрани на седянка
у кумицата Лисанка.
Бяло платно кос тъчеше,
а синигерът предеше.
Най-работният — врабеца —
с човка теглеше конца
и мотаеха совалки
две-три катерички малки.
Аз пък работа не диря —
най-обичам да си свиря.
Ами ти къде си било,
дългоухо зайче мило?

— Бях във близката горичка
за водица, за тревичка.
После слязох във селото,
беше почнало хорото.
Лудо скачаше пъдарят,
дваж по-лудо градинарят,
та в градините зелени
хрупах моркови червени...

РАДОЙ КИРОВ
МОМЧЕТО, КОЕТО ВИНАГИ ЧУКА

Стойанчо се пука
от скука,
влиза там, влиза тука,
но, дечица,
с ръчица
на вратата той нивга не чука.
Затова
вълшебникът **Всичкомога**
дойде при него по здрач,
каза някаква дума строга
и го превърна в кълвач.

Отлетя Стоянчо в гората
и кацна на една бука
и по тая бука клоната
цяло лято чука ли, чука...

Всичко туй
той сънувал, дечица,
ала неговата ръчица
с охота и леснота
чука вече на всяка врата.

ЦАНКО ЦЕРКОВСКИ ПРЕЛА БАБА

*Прела баба
две недели,
та изпрела
три къдели.*

*Насновала
три гранека,
изтъкала
два лакътя.*

*Седна баба
вън на прага,
сукман крои,
риза стяга.*

*Пусто платно
не излиза
ни за сукман,
ни за риза!*

*Грабна баба
кроилата,
скрои гащи
на котака.*

*Обу му ги,
премени го.
Грабна хурка,
бой заби го.*

Котак мяка,

баба кряка,
котак скача,
баба плаче.

ТРАЙКО СИМЕОНОВ

ТУМБА-ЛУМБА

*Тумба-лумба шикалка.
Няма сватба никаква.
Срещнали се косове,
строшили си носове.
Срещнали се мецани,
скъсали си колани.
Срещнали се вълците,
строшили си зъбите.
Срещнали се зайците,
скъсали си калците.
Тумба-лумба шикалка.
Няма сватба никаква.*

СИНИГЕРОВА СВАТБА БЪЛГАРСКА НАРОДНА ПЕСЕН

*Синигер се женеше
за врабчова дъщеря —
комар дърва цепеше,
бръмбар вода носеше,
мечка пита месеше,
мече ѝ се молеше:
— Дай ми, мецо, от нея!
Мечка му се сърдеше:
— Я се махай оттука,
че ще те чукна в челото,
та ще сбереш селото!*

РАДОЙ КИРОВ ВЕРКА-ПЕНСИОНЕРКА

— Бабо, днеска сме на кино всички,
трябват ми парички.

— Ами, чедо, кат трябва,
ще ти даде баба.

— Бабо,
на сладкарница сме днеска
с Анчето и Веска.

Баба пак не възразява,
пак парички дава.

— Бабо, вносна блуза има Мими
и на мен купи ми.

Бабата послушна прави, струва —
блузката купува.

Днеска: „Бабо, дай!“

Утре: „Бабо, дай!“

Тези Веркини прищевки нямат край.

Пенсийката бабина така отлита
и всеки пита:

— Дали баба или Верка
е пенсионерка?

РАН БОСИЛЕК КАКВО МРАЗЯ

*Мразя пръчки дреновинки
и молив чуплив;
мразя книги без картинки
и другар плачлив.*

*Не обичам още
къщи без дворове,
но от всичкото най-мразя
гащи без джобове!*

ЗЛАТИНА БИЛЯРСКА ПЕСЕН ЗА ПРИЯТЕЛСТВОТО

*Приятелство мое, какво си?
На двора безгрижна игра?
Общ път под крачетата боси,
в ливадите глъчка събрал?*

*А може би ти си само
загрижена топла ръка,
на моето сведено рамо
поставена просто така?...*

*Какво си, приятелство мое,
аз точно да кажа не знам,
но зная без тебе какво е —
това е в света да си сам...*

ДЯДО ПЪНЧ В СТАРАТА КЪЩА

*С тигърски райета,
с тигърска походка
по тавана шета
бабината котка!*

*После от тавана
слиза със въздишка:
„Не можах да хвана
нито една мишка!“*

*„Стига си ни тропала —
баба ѝ се кара.
— Ще закусиш топла
купичка попара!“*

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ НА СЪСТЕЗАНИЕ

*Щурчо вози младата си булка
във кола от бобова шушулка.
Запрегнал е два охлюва млади,
на ги кара през росни ливади,
на ги шиба, та изкарват пяна
и се носят към Горна поляна.*

*А на Горна поляна зелена
от листа е сцена построена.
И от всички гори и полета
там се сбират младите щурчета —
да се хвалят с китните си булки
и да свирят на тънки гъдулки,
за да видят кое е най свирачът,
та на водно конче да го качат
и да му дадат за слава велика
златна купа от горска иглика.*

КОЙ ЩЕ СИ ИЗПАТИ

АНДРЕЙ ГЕРМАНОВ КОТЕТО И КАТЕТО

*Докато със котето малко поиграх,
пълна чаша олио в кухнята разлях.*

*Докато обърша мазните петна,
здравата измазах цялата стена.*

*Докато стената миех аз със прах,
шуркаше водата — кухнята залях!*

*Да не се удавя в шкафа аз се скрих,
шкафът се събори — всичко натроших!*

*Щом се върна мама рано вечерта:
— Кате, лошо Кате! — занарежда тя.*

*А пък аз ѝ казах с тъничко гласче:
— **Котето** е лошо, Катето не е!*

РАН БОСИЛЕК БИВА ЛИ ТАКА

*Я кажи ми, птичко,
ти ли казваш всичко,
що трябва, не трябва,
на мама и баба?*

*Ти ли ме издаваш,
татко да се мръщи?
Ти ли ми създаваш
ядовете в къщи?*

*Ах, така ли бива?
Птичко, помисли си!
Ти по-малко ли си
от мен пакостлива!*

*И в праха се ровиш,
и малини зобиш,
скачаш по цветята,
мокриш си краката!*

*И аз виждам всичко,
но мълча и трая,
че зная, сестричко,
какъв му е края!*

РАДОЙ КИРОВ НЕСКРОМНО ЧОВЕЧЕ

*Нарисувах едно малко човече,
а пък то ме погледна и рече:
— Момченце, искам да стана войник!
Автомат и пагони му поставих за миг.*

*Ала бе недоволно човечето пак.
— Виждам, ти можеш всичко, юнак —
примоли се то, — трудно е зер
да ме направиш и офицер?*

*Аз взех веднага своите боички
и на пагоните му сложих звездички.*

*Накрая реших да си почина,
но гледам отново човечето зина:
— Тъкмо боите не си прибрал,
я ме направи и генерал!*

*Тогава аз много се разгневих —
грабнах гумата и го изтрих.*

НИКОЛАЙ МАРАНГОЗОВ

МАЛКИЯТ ТЕХНИК

*Цял ден работя чевръсто —
аз съм малкият техник!
Вчера си ударих пръста,
но търпя като войник!*

*Мама каза, че до утре
болното ще зарасте —
и с превързаното кутре
аз си работя добре!*

*В кухненската етажерка
крия моите сечива:
чук, трион, пила, отвертка —
чукам, режа и кова!*

*Със резливото трионче
аз поправих днес така
дървеното мое конче,
че остана без крака!*

БОРИС СВЕТЛИНОВ

БЯЛА КОЗИЧКА

*Бяла козичка
с черни рогца
ходи и дири
лоши деца!*

*Дето не мият
сутрин лице,
боц-боц, боде ги
с ляво рогце!*

*Дето не пият
чай, млечице,
боц-боц, боде ги
с дясно рогце!*

*Дето си мушкат
пръстче в носа,
боц-боц, боде ги
с двете рогца!*

*Ходи и дири
лоши деца,
ходи, боде ги
с остри рогца!*

ЛЕДА МИЛЕВА ЛОШО МОЛИВЧЕ

*Моливче, моливче,
много си лошо!*

*Нарисува на вратата
три пирата.
На изметения под —
малък слон с голям хобот;
на стената — две козлета,
яхнали една ракета,
а на батковата книга —
цяло ято гургулички.*

*Моля ти се, вече стига,
че на мен се карат всички.*

МОНИКА СТОЯНОВА

ЕЗДАЧИ

*От едно дърво зелено
си откъриших едър клон.
Яхнах го и в миг за мене
стана чуден вихрогон.*

*Запрепусках вред из двора.
Ех, че весела езда!
— Вижте ми жребеца, хора!
Има грива от листа.*

*Братчето ми ме издебна.
Хвърли ми се на гърба
и успя да ме възседне.
— Дий! — с все сила закрещя. —*

*Нека гледа всичко живо!
Имам аз по-хубав кон
с къса кестенява грива,
с батковия панталон!*

ИВАН КРЪСТЕВ
ФУТБОЛИСТ

*Жаби в гьола Петко рита,
та го прахме в пет корита!*

ИВАН КРЪСТЕВ
ПЕТКО

*Стара къща с пет комина.
По върха ѝ Петко мина.
И от стъпките му по-крив
стана дъсчения покрив!*

ГЕОРГИ АВГАРСКИ ПАДА ЗДРАЧЪТ

*Пада здрачът
над града.
Свършва мачът,
свършва, да —
с два прозореца улучени,
с пет урока ненаучени.*

АТАНАС ЗВЕЗДИНОВ ЕДНА ДОБРА МУШИЧКА

*Мушичка си летяла
и, без да забележи —
не щеш ли — се завряла
във паякови мрежи.*

*Уплашила се здраво,
но, без да се стъписва,
запретнала ръкави
и взела да почиства.*

*Прозорците измила.
Стопанинът го няма.
Тогава тя решила
и сготвила за двама.*

*А след това изпрала,
дори с прахосмукачка
почистила, простряла,
омесила погачка.*

*Какво ли ще се случи,
щом паякът научи?*

ГРЕТА КОЦЕВА
МАЛКАТА СКУМРИЙКА СИЙКА

*Малката скумрийка Сийка
вчера яла курабийка,
но я заболял корема,
хванала ужасна хрема.*

*Щом пристигнал, доктор Рак
я нападнал като враг.
Оперирал я със щипка.
Ох, горката рибка!*

*А когато оздравяла,
си облякла рокля бяла
и с магия „Ала-бала...“
тя за рака се венчала.*

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ ВЪЛЧО И ЛИСАНА

— Мари, кумице Лисано,
де си ранила тъй рано?

— Ходихме, Вълчо, с децата
грозде да зобим в лозята.

— Мари, кумице Хитрано,
рухото ти е съдрано.

— Миткал си, Вълчо, в тъмите,
та ти не видят очите.

— Мари, Лисанке устата,
де ти остаха децата?

— Пратих ги, Вълчо, с пъдаря
да поразгледат пазаря.

— Лисано, майка юнашка,
защо си днес без опашка?

— Скрих я зарана в долапа,
да я росата не цапа.

ИВАН КРЪСТЕВ ВЪЛЧО В ГРАДА

*Тръгна Вълчо — стар и глух,
с муле през уся глух;
пътят беше пряк и къс, но
той в града пристигна късно.*

*Гладен спря пред „Бира-скара“.
А готвачът му се скара:
— Тука няма знак за „стоп“.
Тръгвай, че ще гръмна с топ!*

ВАСИЛ ЗЛАТАРЕВ
ЛИСА

*На Игликина поляна
спряла гиздава Лисана.
Замирисало ѝ сладко
на кокошчици и патки.*

*... Ала Шаро бил наблизо —
сдрал ѝ гиздавата риза.*

ЕЛИН ПЕЛИН

МАЛКА ПРИКАЗКА

*Имал дядо бял козел
с вити рога, дълга брада —
хей такива!*

*Дядо си го обичаше,
галено го наричаше
какво не!*

*На козела му хрумнало
да пошета по гората,
да си полюлей брадата —
хей така!*

*Вълци сиви го срещнали
и въз него се спуснали —
хей така!*

*И за дядо що останало
във горите пусти, диви?
Само две рогчета криви —
хей такива!*

ИСКАМ ДА ЗНАМ!

КАЛИНА МАЛИНА БЪРБОРКО

*Бърборко-Борко — мойто братче —
не може никак да мълчи.
И вечер в малкото креватче
гласецът му ечи, ечи...*

*Че за какво ли то не пита?
— Земята с влак ли се оре?
— Свинята има ли копита?
— На село има ли море?
— От нашата чешма на двора
ще потече ли сладък мед?
— Защо листенцата на бора
са толкоз тънки и безчет?...*

*Та мога ли да зная всичко!
Дано по-скоро порасте
това бърбровичко дете!
Да учи вече и самичко.
Самичко книжки да чете.*

КАЛИНА МАЛИНА АЗ ИМАМ...

*Аз имам две ръчички —
две палави сестрички.
Една до друга знаят
самички да играят.*

*Аз имам две краченца —
две палави момченца.
Те много се обичат.
Едно след друго тичат.*

*Аз имам две очички —
небесни две звездички.
Как чудно, чудно греят!
Ту плачат, ту се смеят!*

*Аз имам две ушенца —
две белички мишленца.
На глухи се преструват,
но всичко, всичко чуват.*

*В средата на лицето
е вирнато нослето.
По мириса познава
с какво ще ме гощават.*

*Устата ми обича
по книжките да срича
и да повтаря сладко
две думи: мама, татко.*

НИКОЛАЙ ЗИДАРОВ
РАЗБИРАМ ЗАЩО

*Вълните шумят равномерно,
белеят сред слънце и смях.
Защо ли са кръстили Черно
морето — най-сетне разбрах.*

*На плажа с очи зажумели
лежа и се сещам защо:
защото посреща ни бели,
а черни изпраща ни то.*

РАДОЙ КИРОВ МОРСКИ КОНЧЕТА

*Десет морски кончета,
десет вихрогончета
пасли водорасли,
пасли та порасли.
Щом големи станали,
път далечен хванали,
стигнали, където
свършвало морето.*

*Десет морски кончета,
десет вихрогончета
казали си:
— Ето,
свърши се морето!
Тясно тук ни стана!
Хайде в океана!*

АНГЕЛИНА ЖЕКОВА
ВЕЧЕ СЪМ ГОЛЯМА

*Моята сестричка,
нека ми е здрава,
пита ме за всичко,
пита, не престава:*

*— Откъде пчелата
сладък мед събира?
— А защо реката
дреме в язовира?
— Кой соли морето?
— Кой небето мие?
Пита ме детето
все за сложености.*

*Вече съм голяма.
Потърпи, сестричко!
Щом се върне мама,
ще ти каже всичко!*

ЦВЕТАН АНГЕЛОВ КОЙ Е ПРАВ

*Стана дума в трети клас
за това — какъв е Спас.*

*Двама казват: „Приказлив“.
А пък трети: „Мълчалив“.*

*Тъй говорят ден и два
и... обратно след това.*

*Двама казват: „Мълчалив“.
А пък трети: „Приказлив“.*

*Но кажете: кой е прав?
И какъв е Спас по нрав?*

*Може би е мълчалив?
Може би пък — приказлив?*

*Прав е целият ни клас.
Нрав особен има Спас.*

*На чина е приказлив.
На дъската — мълчалив.*

АСЕН БОСЕВ
ВРАБЧЕ И СЛАВЕЙ

*На разцъфнало дръвче
кацват славей и врабче.
Питам аз едно момче:
— Е, кое от тях е славей
и кое врабче, внимавай!*

*— Зная — казва ми момчето, —
славеят е до врабчето!*

ИВАН ВЪЛЕВ

ГОЛЕМИТЕ

*Все нещо спорят и се карат
и вече с нас не разговарят.
А мен да бърбля ми е сладко
не с котката, ами със татко.
Да питам кой върти Земята,
защо джуджетата са дребни,
защо са сини небесата,
защо петлите имат гребени?
Събрал съм вече сто въпроса:
за сфинксове, за космодруми.
Ей тук, в главата си ги нося...
А котката мълчи срещу ми.*

РАН БОСИЛЕК ЛЯСТОВИЧКА

*Под нашта стряха лястовичка
във гнездо живеј.
И всяка сутрин слушам аз
как чурулика, пей:
— Чурулик, чурулик!*

*На своите мили мѣнички
деца разказва тя
за въздух, за лѣчи, пустини
там, накрай света.
— Чурулик, чурулик!*

*Разказва им, че там, на юг
тече реката Нил
и в нея тя веднѣж видяла
страшен крокодил!
— Чурулик, чурулик!*

ЗОЯ ВАСИЛЕВА
КРОКОДИЛ ЗАД ПЕРДЕТО

— Татенце, на колко мили
се намират крокодили?
Със какво се хранят те?
Малкото им как расте?

— Млъквай, ех, че си досаден!
Той е хищник. Вечно гладен.
Скрит е зад това перде.
Любопитните яде.

Ще мълча. Защо насила
да се тъпче крокодила?

ЛЪЧЕЗАР СТАНЧЕВ

МОЖЕ ЛИ ТОВА

Казвайте, другари,
може ли това —
заек да товари
на кола дърва?
Кротка котка
с лодка
да отива на разходка?
Над речица
воденица,
без да вдига шум, да мели
ръж или пшеница?
Може ли, кажете, и това:
Лиса да пасе трева,
пилета да не задига
и като петле да кукурига?
Слон
да рипне от балкон,
над комини да хвърчи
като балон?
Мечка с клечка
на горска пътечка
печка
да кладе,
птица от паница
с лъжица
да яде?

ПЕТКО КОЛЕВ
ВРАБЧЕ И СЛОНЧЕ

Кой цвърчи на клончето?

Врабчо плаче:

— Мамо,

искам като слончето

аз да съм голямо!...

Хе-хе-хе...

А слончето

за какво копнее?

Иска то на клончето

да се полюее!

АНГЕЛИНА ЖЕКОВА

УТРЕ ЩЕ ПОРАСНА

Мечето пита Мецана:

— *Кога голямо ще стана?*

— ***Когато дрянът узрее.***

— *Мамичко, дрянът къде е?*

— ***Дрянът ли, мамино, ей го —
ние сме точно под него.***

— *А ще узрее ли бърже?*

— ***Цъфнал е. После ще върже...***

Дойде ли есен — тогава!

Дрянът последен узрява.

Меченце тупна с крачета:

— *Да чакат други мечета!*

*Аз още утре ще стана
новата Баба Мецана!*

ЯНАКИ ПЕТРОВ КОСТА НА МОСТА

Кой е госта върху моста?

*Върху моста крачи Коста.
С крачки Коста мери моста.*

*Пита жабата под моста
Коста — госта върху моста:
— Доста метра ли е, Коста,
моста, или не е доста?*

*Но върви така по моста
и не отговаря Коста.*

*Цял живот клечиш под моста,
жабо, а пък питаш госта
доста метра ли е моста.
Трябва да ти каже Коста,
че си жаба доста проста!*

ИВАН КРЪСТЕВ
АРХЕОЛОГ

*Дълго броди, дълго Петко шари,
че откри пет рога в пет кошари.
И до плач ядосан, Петко пита:
— Няма ли поне и... пет копита?*

ВИКТОР САМУИЛОВ
ПЕТЕЛ И КОКОШКА

*— Тази птица е петел! —
обяснява важна лелка.*

*— Знам. Петелът е извел
в двора своята петелка.*

*— Не. Кокошка тя се казва.
Твоят български е лош...*

*— Щом кокошка е онази,
значи този е кокош!*

НИКОЛАЙ СОКОЛОВ
ЗАЩО ТРЕПЕРИШ, ПЕТЛЪО

- *Защо трепериш, Петльо?*
- ***Мокри са ми крилцата!***
- *Защо са мокри, Петльо?*
- ***Дъжд валя в полята!***
- *Защо валя дъждецът?*
- ***Защото облак падна!***
- *Защо чер облак падна?*
- ***Земята беше жадна!***

ЮЛИЯ МОМЧИЛОВА
ПИЛЕШКИ ВЪПРОС

*Как ли съм влязло вътре, кажете,
без да се счупи яйцето!?
А пък не мога — без да го счупя,
да се излюпя!*

АСЕН БОСЕВ ПОХВАЛИ СЕ ЗАЙЧЕ

*Похвали се зайче,
на своето майче,
на татко, на батко,
на бабка, на дядко:*

*— В училище всички
добри ученици
сега изучаваме
чужди езици.*

*На кучешки зная
аз вече да лая.
На котешки тука
отлично мяукам.*

*Знам кравешки, ето,
говоря с телето.
Разбирам и бухал,
когато забуха.*

*Разбирам и сврака,
когато заграка.
И жаба из блато,
когато закряка.*

ГАЛИНА ЗЛАТИНА ВЪГЛЕНЧЕ

*Мама гледа от вратата
как навън угрижен тичам,
нещо търся из цветята
и под храстите надничам.*

*— Мамо, въгленче в тревата
светеше нощес, а днес,
гледам, няма изгорено.
Всичко си е пак зелено.*

*Светлинката му прекрасна
от росата ли угасна?
Вятър ли го скри в шушулка?
Въгленче ли бе?
— Светулка!*

НАДЯ КЕХЛИБАРЕВА
СВЕТУЛКИТЕ КОГА ПОЧИВАТ?

*Светулките кога почиват?
Светулките къде преспиват?
Дали не се изтягат в люлки
от сухи грахови шушулки?
Дали не ги настига дрямка
на крехка позлатена сламка?*

*Дали не кацат по небето
та цяла нощ оттам да светят?*

ОТЕЧЕСТВО ЛЮБЕЗНО

ИВАН ВАЗОВ ДЕ Е БЪЛГАРИЯ?

*Питат ли ме де зората
ме ѝ огряла първи път,
питат ли ме де ѝ земята,
що най-любя на светът.*

*Тамо, аз ще отговоря,
де се белий Дунав лей,
де от изток Черно море
се бунтува и светлей;*

*тамо, де се възвишава
горда Стара планина,
де Марица тихо шава
из тракийска равнина,*

*там, де Вардар през полята
мътен лей се и шуми,
де на Рила грей главата
и при Охридски вълни.*

*Там, де днес е зла неволя,
де народа ѝ мъченик,
дето плачат и се молят
се на същият язык.*

*Там роден съм! Там деди ми
днес почиват под земя,
там гърмяло тяхно име
в мир и в бранните поля.*

До чукарите Карпатски

е стигнала тяхна власт
и стените Цариградски
треперали са тогаз.

Виждате Търново, Преслава —
тие жални съсипни:
на преминалата слава
паметници са они!

Българио, драга, мила,
земля пълна с добрини,
земля, що си ме кърмила,
моят поклон приемни!

Любя твоите балкани,
твойте реки и гори,
твойте весели поляни,
де бог всичко наспори;

твойте мъки и страдания,
твойта славна старина,
твойте възпоминанья,
твойта светла бъднина.

Дето ази и да трая —
за теб мисля и горя,
в теб родих се и желая
в теб свободен да умра.

МЛАДЕН ИСАЕВ РОДИНА

*Имам хубава Родина.
Тя е слънчева градина
със широки равнини
и високи планини.*

*Из планинските горички,
тичат весели сърнички,
между буките зелени
бродят пъргави елени.*

*Пролет дойде ли, тогава
всяко клонче разцъфтява,
вятър листите люлее,
славейче в гората пее.*

*Аз обичам и полето,
и горите, и небето —
мила ми си, Татковино,
моя българска Родино!*

ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА ОБИЧАМ ТЕ, РОДИНО!

Обичам те, родино, пролет
под накита зелен
и с първите цветя наболи
през първи слънчев ден.

Обичам те, когато лято
житата позлати
и жетва закипи в полята,
и морно дишаш ти.

Обичам те, когато есен
под бистър небосвод
събира плодовете с песен
работният народ.

Обичам те и зиме — бяла,
с дълбоки снегове,
когато пак си разцъфтяла,
но в снежни цветове,

когато, тиха и безбрежна,
до своето сърце
затопляш с майчината нежност
най-малкото зрънце.

Обичам те, родино моя,
и всеки ден и час
готов съм свободата твоя
да браня вярно аз!

ИВАН ВАЗОВ

ОТЕЧЕСТВО ЛЮБЕЗНО, КАК ХУБАВО СИ ТИ!

*Отечество любезно, как хубаво си ти!
Как чудно се синее небето ти безкрайно!
Как твоите картини менят се омайно!
При всеки поглед нови, по-нови красоти:
тук весели долини, там планини гиганти,
земята пълна с цвете, небето със брилянти...
Отечество любезно, как хубаво си ти!*

II

*Коя земя от теб е по-пъстра, по-богата?
Ти сбираш в едно всички блага и дарове:
хляб, свила, рози, нектар, цветя и плодове,
на Изтокът светлика, на Югът аромата;
горите ти са пълни с хармония и хлад,
долините с трендафил, гърдите с благодат.
Коя земя от теб е по-пъстра, по-богата?*

III

*Отечество, не си ли достойно за любов?
Кой странник без въздишка може да те остави?
Кой има сила твоите картини да забрави?
Що нямаш ти? Що липсва под синий ти покров
в случай, че бог би искал Едемът да премести
и своя рай прекрасен при Емус да намести?
Отечество, не си ли достойно за любов?*

IV

*Ти рай си, да; но кой те прилично оценява?
Не те познават даже децата ти сами*

*и твойто име свято не рядко ги срами!
Какъв ли свят прекрасен в теб йоще скрит остава?
Какви ли тайни дремят, богатства, красоти
по твоите долини, поля и висоти?
Ти рай си, да; но кой те прилично оценява?*

v

*Ах, ний живеиме в тебе, кат същи чужденци,
и твойт дивен вид ни не стряска, не привлича.
Рогачът в планините по-много те обича,
по-харно те познават крилатите певци,
но ний не видим нищо, нам нищо не ни трябва,
доволно е, че даваш покривката и хляба,
и ние в тебе, майко, ще умрем чужденци!*

Хисар, 1882

ХРИСТО ЧЕРНЯЕВ
БЪЛГАРИЯ

*Аз казвам името ти кратко
и зная колко си голяма:
като прегръдката на татко,
като усмивката на мама.*

НИНО НИКОЛОВ МЕСЕЧКО ЯСЕН

*Месечко ясен, месечко бял,
много си скитал, много видял.*

*Знаеш на пръсти родния край
в златната есен, в китния май.*

*В зимната хала, в летния зной
вечно на път си, нямаш покой.*

*Тебе ще питам, месечко бял,
дето си скитал, много видял:*

*— В хладния север, в топлия юг
край като моя има ли друг?*

МЛАДЕН ИСАЕВ
ВИСОКИ, СИНИ ПЛАНИНИ

*Високи, сини планини,
реки и златни равнини,
небе по-нежно от коприна —
това е моята родина!*

*Обичам те, земя голяма,
тъй, както си обичам мама,
тук мила ми е всяка птица
и всяка мъничка тревица.*

*Обичам българските думи,
що слушам по поля и друми,
обичам хубавите песни
и приказките ни чудесни.*

*Когато гледам планините
и слушам да шумят реките,
в шума на Рила и Пирина
аз чувам моята Родина.*

ДОРА ГАБЕ ОБИЧ

*Нашето небе е тъй дълбоко,
нашите звезди са тъй големи
и земята наша е безкрайна,
а се сбира цялата в сърце ми!*

*Ти ли, моя майчице направи
тая обич толкова голяма,
че светът във нея се побира,
че в света на нея равна няма?*

*Че прегръщам с обичта си, майко,
нашата земя, с цветя покрита,
с пресен дъжд на пладне оросена
и с дъга, на златен сърп извита.*

*Че ми греят право във сърцето:
златно слънце, ниви позлатени,
утрин рано сребърна зорница,
в топла вечер облаци червени!*

*Нашето небе е тъй дълбоко,
нашите звезди са тъй големи
и земята наша е безкрайна,
а се сбира цялата в сърце ми...*

ЦВЕТАН РАДОСЛАВОВ МИЛА РОДИНО

*Горда Стара планина,
до ней Дунава синей,
слънце Тракия огрява,
над Пирина пламеней.*

ПРИПЕВ:

*Мила Родино,
ти си земен рай,
твойта хубост, твойта прелест,
ах, те нямат край.*

*Паднаха борци безчет
за народа наш любим,
майко, дай ни мъжка сила
пътя им да продължим.*

Издание:

В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки

Издателство „Златното пате“, София, 2009

Съставител: Галина Златина

Художник: Биляна Господинова

Художник на корицата: Петър Генов

ISBN 954-431-177-7

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.